

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Libreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

TEATRO DEL TÍVOLI.

QUAN FOU MORT...

cos del país:

Andalusia.—Tinch gana y 'm faltan provisions.. La sequia, 'ls tributs, l' augment en las contribucions, y fins la de la sal, ab tot y ser jo la terra del *salero*, m' han deixat ab l' ànima a las dents, qu' es l' únich qu' entre las dents hi tinch.

Aragó.—Demano la paraula, per fer present que ab tot y ser jo una de las provincias d' Espanya més sobrias, que 'm contento ab un grill de séva y un rosegò de pa, *frediós* no 'n fa poch de temps que dejunol!

Extremadura.—¿Y de mi ningú se 'n recorda? Estich sense feyna y si 'ls badalls se paguésen, encare que fós a quarto la dotzena, a horas d' are seria la provincia més rica d' Espanya.

Castilla.—¿Qui 'm compra la gana?

Catalunya.—Los comissionistas francesos corren pel país ab lo mostruari sota 'l brás. ¡Ventatjas del famós tractat de comer! Y ja 's parla de ferne un altre ab Inglaterra. Davant d' aquestas perspectives, las maquinas s' enrampan, los jornals escassejan, los embarchs ván endoyna: desde Barcelona s' han escampat per totas las poblacions de fora... ¿Qui 'm compra 'ls mobles.

Y aixis, poch més ó ménos totas las provincias d' Espanya cantan ab lo mateix diapasson. Es lo diapasson normal de la nostra nació.

De prompte 's deixa sentir una véu llunyana; una véu clara, bèn inteligible que atravesa l' espay y arriba aquí y fa erissá 'ls cabells. Es la véu de Filipinas. Perque la felicitat de aquest país fós bèn complerta; perque aquest concert de desventuras fós bèn afinat, no hi faltava més que un estribillo, y d' aquest se 'n encarregan las islas Filipinas, cridant:

—¡Lo cólera!

Lo cólera, es á dir: la mort y la desolació que ab molta facilitat poden pendre passatge en un de's vapors del Marqués de Campos y venirse 'n cap á Espanya, á donar un passeig y á recullir las victimas que hajan respectat encare la fam y la miseria.

Per fortuna tenim un director general de Beneficencia que val una India: en Perico Anton Torres, que aixis que s' ha parlat del cólera ha arreglat la maleta y se 'n ha anat á Vichy á pendre las ayguas. Mentres éil no siga á Espanya, no tingan por del cólera.

Y si vingués, aquí hi ha en Camacho per arreglarli 'ls comptes. Ab una contribució sobre 'l cólera y un bon impost sobre tots quants tingan l' atreviment de agafarlo 'l tal cólera haurá de tancar la botiga y donarse de baixa.

Perque á n' en Camacho no 'l resisteix ningú, ni l' epidemia.

Lohókeli.—Ball de D. RICARDO MORAGAS. Decoracions de D. FRANCISCO SOLER y ROVIROSA. Música de D. GUELFO MAZZI.

***

desitjantli per molts anys humor, salut y pessetas, l' hi espicaré en quatre salts l' objecte d' aquestes ratillas sense embuts y parlant clar.

Per si vosté no ho sabia comensi per calcular que jo 'l lynch per un gran home, si senyor molt gran, ¡molt gran!

Vaja! De Martinez Campos n' hi ha molt poch y passen alts, y 'ls necis que 'l satirisan mereixen, per ignorants, la compassió... lo despreci... l' odi de la gent com cal.

Pues senyor: tenint en compte la gresca qu' esta passant avuy dia allá al Egipte á las voras del Canal, y considerant que Europa ab la acitot que ha adoptat vé á dir que 'l que s' espavili será 'l que més ne treurá, me sembla ocasió oportuna, com cap se 'n haja donat, pera que vosté ficantse en mij d' aquell dalt-á-baix, pugui iluhí 'l seu ingení y la forsa del seu brás.

De quin sant aquestos inglesos han d' atrevirse á tocar lo que perteneix als altres? ¿Quí son ells? ¿Quí 'ls ha donat permís per disparar bombas, y ferse amos de Canal?

Ara es hora, don Arseni, de culir l' orers eo gran; la fortuna l' acaricia, no 's fassi 'l sórt, general: organisi un cos d' exercit del modo que vosté sab, y javall ab quatre gambadas á Egipte á ferse immortal.

Las cosas d' aquella terra, si algu las té d' arreglar, es vosté. Sa llarga historia, las mil probas que ha donat de saber vence insurrectos y 'ls interessos que allá té la gran nació espanyola, indican sense duptar, que sols en Martinez Campos pot donar tranquilítat y órdre al infelís Egipte, si vol posarhi la má.

Perque, vaja, suposemnos que 'ls inglesos ja han guanyat y que 'ls egipcis no xistan: bueno; y ara, ¿qué farán? ¿No veuen que al millor dia tornarán á rebrotar las llavors de la discordia que 'l temps ha anat escampan?

Ab vosté ja es altra cosa: després de pacificar á aquella colla de plagas, vosté ab calma, pas á pas, deuria anar provehíntlos de tot lo que á Espanya hi ha, posantnos á ells y á nosaltres casi en un nivell igual.

Desde luego el gran Camacho deuria aná á organizar, com ha fet aquí, l' Hisenda; en Pavia en molt poch anys los formaría una escuadra que faria quedar blau: l' insigne Alonso Martinez daria lleys... hasta allá, prenent per punt de partida la del embut, qu' ell sab tant; l' Albareda 'ls contaría com se fá per estar gras, ja que tocant als farloris es una especialítat, y en Sagasta encarregantse del paper més principal, convertiria al Egipte, gracias al seu talentás, en colonia fusionista sense faltarli un detall.

Tot aixó pot realísarse si vosté fá un cop de cap. No temí que las potencias s' interposin á son pas, porque solzament al véure 'l en Wolsley plorará, en Seymour tocará pipa y Arabí dirá espantat: —¡Ah! ¡Oh! ¡Es en Martinez Campos!

¡Es aquell gran general que, com Napoleon un dia, vé aquí á riure's d' Alá! — ¡Animo! ¿Desitja gloria? A Egipte n' hi té un cabés: de dalt d' aquellas pirámides quaranta sigles cabals... l' esperan per proclamarlo lo petit-gran-capitan.

Pénsishi: hasta un altre dia: una apretada de má al sempre estimat Camacho, y decidéixis aviat.

C. GUMI.

IBRALTAR ha sigut convertit per los inglesos en hospital y depósit dels malalts procedents d' Egipte.

Pero ara resulta que aquestos malalts están atacats de enfermetats contagiosas, que poden desarrollarse é invadir lo territori espanyol.

Jo ja penso que deu ser aixó. Los inglesos haurán pensat: —Totas las naciones reclaman una part del botí de la campanya d' Egipte: está bé; farém de manera que totas n' arrepleguin alguna cosa.

Y á Espanya 'ns donan la pesta. Los andorrans fa una pila de dias que s' están esgratinyant de mala manera, y sembla que de cap modo poden arribarse á entendre.

Ara si que no podrém dir alló de: —Espanya sembla Andorra. Ara tindrà de dirse: —Andorra sembla Espanya.

Diu que 'ls ayres de la República francesa han probat molt á ne 'n Sagasta y que ha tornat molt refet. Ja ho crech. Los ayres de la República son capassos de refer á un ministre, á un ministeri, y si convé á una nació.

L' altra semana varem donarlos una combinació formada per un períodich de los noms dels ministres espanyols.

Com que qui no tés res que fer al gat pentina, la premsa s' ha aficionat al género y ha trobat ja un altre combinació més interesant que aquella.

Aquí vé: P avia. A onso Martinez. Cam cho. onzalez. Vega Arm jo. Sag sta' Alba eda. Mart nez Campos. Le n y Castillo.

Aixó vé á dirnos que 'l ministeri es plagiarí d' algú. ¿De qui? La combinació següent los donará la resposta.

Albare DE a. Martin DE z Campos. Gonz amacho. Alo so Martinez. Le n y Castillo. Pa ia. Vega rmijo. Saga ta.

Lo senyor Navarro y Rodrigo, que anava una mica desviat del senyor Sagasta, sembla que ara tracta d' acostarshi més, demostrantli, tant aviat com se presenti ocasió oportuna, las sevas simpatias.

Nota: 's diu que 'l senyor Sagasta ha promés una cartera al senyor Navarro y Rodrigo. «El conde que da cartera es el verdadero conde.»

De la Granja: «Los ministros han menjat junts.» Los treballadors d' Andalucia al llegirho podrán dir. —Bon profit. Nosaltres hem dejunat plegats.

A la marina espanyola hi ha una fragata que se 'n diu Lealtad. Aixó no té res de particular.

Lo interessant está en que ara al ministre de marina se l' hi ha ocoregut ferla carenar, y aquesta operació costará la friolera de ¡cent mil duros!

Total, perque després tinguém una fragata de fusta molt ben carenada, pero que no pot entrar en combat. Res; lo senyor Pavia s' haurá dit. —¿No soch lo ministre de Marina? Pues ara vaix á tirar cent mil duros al mar. Es una operació marítima.

Las noticias que 'ls inglesos envían d' Egipte son la major part de las vegadas un apilament de bolas. Podrá ser que 'ls inglesos vulguin impedir la circulació de barcos pe 'l canal; pero 's veu que al menos hi deixan circular librement las guatlías.

Arabi ha posat á preu lo cap de l' insigne Lesseps, l' autor del canal de Suez. Per supuesto que 'n Lesseps al sapiguerho se 'n deu haver rigut, y haurá pensat: —Vet aquí, jo á aquestos bons egipcis los vaix obrir un canal; y ara ells, en justa correspondencia, me volen obrir en canal á mi.

Paraulas de La Epoca. «Lo presupuesto es la gran marmita nacional.» Dispensi, cara Epoca: la definició no es exacta. «Lo presupuesto es la gran marmita dels que volen viure sense treballar.»

¿No l' hi sembla que aixís está millor? Gran conflicte al poble de Fregenal. A causa de la insuficiencia dels cementiris antichs se 'n ha fet un de nou, y ara 'l clero no vol benehirlo si avants no se 'n fá cessió á la autoritat eclesiástica.

¿Me volen creure á mi? Que hi enterrin sense benehirlo. Los morts per aixó s' hi estarán tant tranquils com si tal cosa.

S' ha descubert á Alcañiz una irregularítat majúscula. Se tracta nada méno que de 120.000 pesetas. ¿Serán rebrots del atrotinat arbre conservador?

Lo ministre de Marina sembla que mira ab mals ulls lo de la suscripció nacional pera construir una escuadra.

Fá bé l' home. —¿Qu' es aixó? haurá dit lo senyor Pavia; ¡potser si que á aquest país tothom s' ha de ficar á ministre de Marina! No senyor: lo ministre soch jo, y ab un basta y sobra.

Tè rahó 'l senyor Pavia. Es lo ministre que sobra més. Per altra part, s' ha de confessar qu' ell al posar dificultats á la suscripció nacional ha obrat ab suma perspiciacia.

Tant mateix la idea no donará cap resultat, y avants de que la suscripció l' hi dongui un carpetasso á n' ell, ell vol donar un carpetasso á la suscripció. S' están fent treballs per celebrar un congrés de contribuyents.

¿Contribuyents? Ja 'm penso ahont se deurán reunir. Al Hospici. A Sanlúcar de Barrameda s' ha armat un embolich de mil dimontris. que ben garbellat vé á ser una irregularítat com una casa.

L' assumpto 's refereix á uns tres mil pins que per art de màgia s' han convertit en tres cents. Resultat de la calor: aixó deuen ser efectes de la evaporació que ocasionan los raigs solars.

Son varias las poblacions que, á causa de la perduda de las cullitas, han demanat al govern que las ajudi ab recursos del fondo de calamitats públicas. —¿Qu' es aixó del fondo de calamitats? preguntava un fulano que sentia llegir la noticia.

—Son los diners de la caixa que serveix per pagar als ministres. L' altre dia vá treballar á la Granja un prestidigitador que fá tots los escamoteigs ab una sola má.

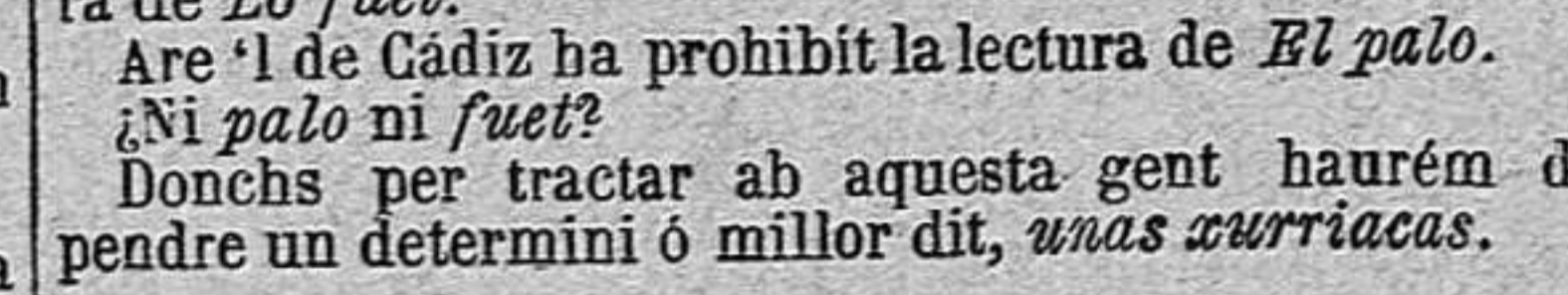
Vels' hi aquí un subjeete que seria una alhaja per gobernador de provincia en época d' elecciones. Ab l' una má podria ensenyar la lley á tothom. Y ab l' altra podria fer la trampa.

Ya saben que 'l bisbe de Girona vá prohibir la lectura de Lo fuet. Are 'l de Cádiz ha prohibit la lectura de El palo. ¿Ni palo ni fuet?

Donchs per tractar ab aquesta gent haurém de pendre un determini ó millor dit, unas curriacas. Llegeixo en un periodich de Madrit; «Una comision de Sagunto, compareció ayer con el Director de agricultura á propósito de los cotos arroceros.»

Prou: ¿Sagunto y arroceros? Vaixa, que vaixiu á trobar á n' en Martinez Campos.

Un bufado, anant en un tren, s' alabava ab un vehi de viatge de la gran importancia de la seva familia.

CUENTOS. Un bufado, anant en un tren, s' alabava ab un vehi de viatge de la gran importancia de la seva familia.

Un bufado, anant en un tren, s' alabava ab un vehi de viatge de la gran importancia de la seva familia.

Un bufado, anant en un tren, s' alabava ab un vehi de viatge de la gran importancia de la seva familia.

—Lo mèu pare deya, es president del Tribunal supremo; tinch un germà segon cabo de una capitania general; un' altre, gentil home de càmara; un' altre, subsecretari de Governació; un de casat ab una duquesa; un oncle bisbe, un cusi banquer, y tot lo resto de la mèva parentela 'l que méns es rector de universitat. ¿Y vosté t'è familia?

—Si, 'l mèu pare es butxi, un dels mèus germans fuster y alsa 'l cadafalch, un altre pinxo y tinch una culibada de cusius que 's dedican à afanar rellotjes.

—Pero home ¡quina familia es aquestal!
—Fill mèu, la que vosté m' ha deixat.

Un pobre senyor, que viu molt malamentab la dona, está malalt, y 'l metje l' hi ordena que s' apliqui dos manxulas sobre 'l pit, una à la dreta y un' altra à l' esquerra

Al dia següent, al tornarhi 'l metje à ferli la visita, s' adona que 'l malalt no se 'n havia posat més que una.

—L' hi vaig dir dugas manxulas, una à la dreta y l' altra à l' esquerra.

—Y bè...

—Y no més ne duhéu una à la part dreta.

—Ja veurà, com que à la mèva esquerra hi dorm la dona, vaig considerar que faria 'l mateix efecte.

Inconvenients de sert curt de vista.

En la taula rodona de una fonda molt considerada hi están menjant una senyora velleta y la seva filla.

Lo criat presenta à la primera una safata en la qual hi há un telégrama dirigit al seu nom.

—Gracias, diu la senyora, no veyent mes que la safata: ja m' hi servit.

—Es que, senyora...

—Prou: hi dit que no 'n vull mes.

Lo criat se retira arronsant las espatllas; y la jove alsant la vista s' adona de que lo que presentavan à la seva mare era un telégrama, lo qual l' hi adverteix.

Llavors aquella 's tomba de repent, estira la mà, la fica ab precipitació dintre la plata que en aquell moment presentava un' altre criat, y se 'n emporta un llenguado fregit.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA. 1.ª—*Tos-sut.*
2. Id. 2.ª—*Ca-pe-llá.*
3. SINONIMIA.—*Grabat.*
4. TRENCA-CLOSCAS.—*De la terra al sol.*
5. GEROGLIFICH.—*Qui es cego no hi veu.*

XARADAS.

I.

Ha ma segona animal y tres-tercera una nota de la total musical.

UN TAPÉ Y F. DE T.

II.

—Primera-dos, dos-tercera al primera aquest gatot, que 'm fa passar un gran tot saltantme sempre al darrera. CAQUERAS.

TRENCA-CLOSCAS.

Odi Martines Campos i...

Formar ab aquestas mateixas l etras lo nom de un empleo que aquests últims temps ha funcionat molt. NEULAS.

QUADRAT DE SILABAS.

.. ..
.. ..
.. ..

Primera ratlla horizontal y vertical: prenda de vestir del home.—Segona: per anar à plassa.—Tercera: lo qu' es la dona molt rarament. NELO.

GEROGLIFICH.

LO
KI T
II
BHC
IER
LL II
RE

POCA-ROSA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20

Barcelona: Imp de Lluís i...

UNA SERENATA FRUSTRADA.

—Lo fanal, lloch designat pera ajuntarse la colla, está sol: ningú ha arribat.

—Endavant, es cosa vistol Jo sempre haig de sé 'l primer de presentarme à la llista.

—¡Ahi ¡Vaja, gracias à Déu! Mitja hora fa que m' espero, dret y de péus à la néu.

—¡Ja son aquí 'ls altres dos!
—Donchs en marxa, que à las onze hém de sé à ca 'l senyor Ros.

—¡Quin grisó! ¿Encara no hi som?
—¡Paciencia! Acabant la tasca anirém à beure rom.

—¡Oido à la senya! ¿Estém?
Ab forsa y un poch depréssa...
¡Una, dos, tres..... comensém!

—¡Arri, murrís! ¡A aquesta hora anà à robá 'l primer son d' una pobra llevadora!

—¡Camas ajudéume! ¡Vaya!
¡Quin marit més incivil que t'è la senyora Laya!

—¡Au, tornémehi y siguém homes!
Ara sabrá 'l senyor Ros com se pagau certas bromas.

—Tan punt tregui 'l caparrò, bolas de néu tots plegats, y com més dretas millò.

—¡Xap, xap, xap! ¡Ara potsé apendrà à tenir més modós, tros de cóniam, trapassé!

—Bueno, ja havém acabat; ara à pendre una cervesa.
¡Pobre home! ¡L' hém ben trompat!